

Klångas, J.

Raffi nutta

ja

Kaunista Laulua.

Ensimmäinen:

Tehtaanthyön kosto.

Toinen:

Juliaanin uskollisuus.

Painoon toimitti

Tampereen J. S.
kaupunginkirjasto

3594 A H U

100:—

Tampereella 1897.

Tampereen Kirjapaino-Osakeyhtiö.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Hinta 15 penniä.

Handwritten notes on the right margin, including the name 'Arvo H. Nurmen'.

Gehtaan tytön kosto.

Ruotti: „Sä synnyit neito kaunoinen“ j. n. e.

1 w. Nyt kynään tartun kiini taas
Ja aivon firjoittaa,
Ja kansan tarun muinaisen
Nyt teille kertoa.

2 w. Kuin eräs talo warakas
Oli keski Suomessa,
Ja Wilho siellä pojan nimi
Wilpas luontonsa.

3 w. Wilho nautti opetusta
Kansakoulussa,
Siellä hän tuli tuntemaan
Sen Berthan ihanan.

4 w. Yhdessä he leikkivät
Kun kouluun tulivat,
Ja tietämättä sydämmet
Niin yhteen sulivat

5 w. Waan nämä tunteet laswoivat
Yhäti enempi,
Kuin ikänsäkin lisäänty
Ja lapsuus wäheni.

6 w. Murinko paistoi ihanasti
Metsän siimekseen,
Kun uskolliset lupasivat
Olla nyt toisilleen.

7 w. Jo useita vuosia oli
Siitä kulunut,
Kun Wilho oli sydämmensä
Berthalle luvannut!

8 w. Nyt Wilho yliopistossa
Jatkoi oppiaan,
Waan Bertha sitävästoin oli
Enönsä tehtaassa.

9 w. Nyt oli vilkas kirjewaihto
Heidän välillään,
Ja Wilho aikoi vielä kerran
Berthan perää.

10 w. Bertha nyt sitä odotti
Kuin Wilho palajaa,
Että hän saisi yleillä
Rakasta kultaansa.

11 w. Wilho wihdoin palasi
Nona herrana,
Waan ei hän enään tuntenut
Rakasta Berthaansa.

12 w. Nyt oli halpa tehtaan tyttö
Hänen mielestään,
Kun oli arvo lääkärin,
Hänellä itsellään.

13 w. Oi, miksi jätti Wilho mun
Näin yksin suremaan
Oi eikö enää muistakkaan
Hän pyhää walaansa.

14 w. Namulla lewis kaupungissa
Tieto niin kamala,
Että erään naisen ruumis
Löytyi koskesta.

15 w. Wilho oli käskyn saanut
Ruumiin awata,
Jos olis syytä itsemurhaan
Woinut hawata.

16 w. Nyt Wilho tunsi Berthan kaswot
Ja hän waaleni,
Hän muisti kuinka hän Berthalle
Sydämmensä lupasi.

17 w. Ei Wilho enää sanaakaan
Suustansa lausunut,
Waan woimatonna horjasti
Hän maahan kuolleena.

18 w. Näin kosto kova kohtasi
Wilhoa miekasta,
Kun petti oman Berthansa
Unhotti liittonsa.

19 w. Lauluni nyt lopetan
Ja sitä toivon waan,
Että ei Suomen nuoriso,
Pettäisi toisiaan.

Juliaanin uskollisuus.

Muotti: „Terweeksi ystäväni terweeksi sinulle“ j. n. e.

1 w. Yksi kauppias Indiasta
Rikas ja armoisa;
Hänellä oli yksi tytär,
Kaunis ja ihana.

2 w. Vuosia wiisitoista
Oli hänen ikänsä;
Kaikilta ihasteltu
Juliaana nimensä.

3 w. Hän yhtä merimiestä
Hellästi rakasti. —
„Sille olet liian hyvä“,
Isänsä saneli.

4 w. „Minä elämäsi ehdon
Dien sullen säätännyt,

Ja kauppiaan sen rikkahan
Olen sullen määrännyt".

5 w. „Sinun tulee isääs kuulla
Lapseni ainoa;
Et taida sä rikkauden
Arvoa eroittaa.

6 w. „Ei lempeä saa multa
Edestä tawaran!
Mitä hyödyttää mua kulta
Suuressa surussan?"

7 w. Puiستolle wiileälle
Juliaana käweli,
Tiikuna-puiden alle
Hän siellä istahti.

8 w. Eloisa ilottoman
Hän siellä hylkäsi,
Ja myrkyn nautittuaan
Elosta erkani.

9 w. Kun isänsä sai kuulla
Juliaanan kuoleman, —
„Juliaana, Juliaana
Mitä saatit mun suremaan?"

10 w. Kiireesti kirjoitettiin
Se merimiehellen,
Kloinen ehkei ollut
Se kirje hänellen.

Jokinen 2/19-36. -50
11 w. Hän sinelin kun awas
Näki sen sanoman,
Niin tunnotonna waipui
Hän maahan makaamaan.

12 w. Säännöstä suuren Luojan
Hän jälleen wirtosi —
Haudalle Juliaanan,
Indiaan matkusti.

13 w. Kätiensä kylmentyneet
Hellästi puferti,
Pois kuolon kalpeuden
Pöskiltä suuteli.

14 w. „Kyllä uskollin' minull'
Oli rakkautesi.
Suuri kiitos olkoon sinull'
Minun rakkaheimani.

15 w. Wiatointa sydäntäsi
Ei woinut saastuttaa
Haltiaain ylipalta
Ja maailman tawara

16 w. Nyt isä sekä äiti
Dwat sen näkewät,
Että uskollinen lempi,
On walta wäkewä”.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

